

Ēdnīcā sasmērēja apģērbu...
KĀDAS IR TAVAS TIESĪBAS
veikalā, kafejnīcā, lidmašīnā

Ko par vecāku
naudu **DRĪKST**
PRASĪT SKOLA

Nr. 8 (15) AUGUSTS 2016 Cena 1,20 EUR

Likums un Taisnība

JURISTU PADOMI VIEGLĀKAI DZĪVEI

Nodokļi | Finanses | Īpašumi | Bizness | Pašvaldības | Ģimene | Veselība | Spriedumi | Valsts

**REĀLI
PADOMI, kā
nelaut sevi
apmānīt**

SARGIES no krāpniekiem!

**Pensionārs
zaudē mūža
ietaupījumus**

**Kā inscenē
avārijas un izkrāj
apdrošināšanas
atlīdzību**

**Īrnieki
iežēlina un iegrūž
saimniekus
parādos**

**Taisnība
uzvar!**

**Saimnieks
atgūst blēžu
bandas nozagto
māju**

**Ugunsdzēsēja
uzvara tiesā
valstij maksās
miljonus**

**Kā tas
iespējams?**

**Pirms teju
35 gadiem
šķirta laulība
joprojām
ir spēkā**

 ISSN 1407-3471
9 772560 59002 08

Divas nedēļas pa Rīgas centru paslepus klīda privātdetektīvi kopā ar ietekmīgas itāļu ģimenes pārstāvjiem, meklēdami no Toskānas uz Latvijas galvaspilsētā atmukušo bankjera dēlu.

Itāļus biju iedomājusies iznesīgus un staltus, bet viņš bija tāds nošņurcis.

Baidoties no tēva dusmām no mājām Itālijā aizmuka Toskānas bankjera dēls – Džovanni. Viņš Rīgā diskotēkā iepazinās ar meiteni, pie kuras arī slēpās.

5000 eiro tam, kas palīdzēs viņu atrast. Bet atbilde visur bija vienāda – neviens viņu nav redzējis!

Uz Rīgu no Itālijas palīdzēt meklēt dēlu atbrauca viņa vecāki un māsa. Ģimene visu dienu meklēdama dēlu, staigāja pa galeriju *Centrs*, trīs mūsu aģentūras cilvēki visu laiku bija *Origo*, trīs citi – *Stockmann*. Piemēram, galerijā *Centrs* mēs jau bijām pastāvīgie klienti, visu laiku staigājot pa veikaliem un aptaujājot pārdevējus.

Divas dienas, pirms Džovanni vecāki grasījās lidot atpakaļ uz Itāliju, mēs iegājām kādā Vecrīgas bārā iedzert kafiju. Un tur pilnīgi nejausi sastapām Džovanni, kurš ar kādu meiteni malkoja šampanieti. Varēja redzēt, ka puisis bija noskumis un nelaimīgs. Viņš nemaz nelīdzinājās tam, kādu viņu redzēju fotogrāfijā, tāja Džovanni bija nobriedis vīrietis, bet dzīvē izskatījās kā zēns. Itāļus biju iedomājusies citādus – iznesīgus un staltus, bet viņš bija tāds nošņurcis. Tā nu viņu atdevām vecākiem, kuriem pastāvīgi biju atgādinājuši – nevajag krist izmisumā, mēs viņu atradīsim.”

Līgava Krievijā

Džovanni ar meiteni bija iepazinies kādā Vecrīgas diskotēkā un pie viņas arī pārvācās. Savā ziņā tā bija pat laime – puisim bija jūms virs galvas. “Tā bija veiksmē, ka viņa bija ieaicinājusi puisī iedzert šampanieti bārā, kurā iegājām mēs.

Pēc sastapšanās ar mums un vecākiem Džovanni teica, ka nekādā gadījumā nebrauktu atpakaļ uz Itāliju,

jo baidījās no tēva, kurš izskatījās visnotaļ bargs. Es pat teiktu, ka tā vecāki nedrīkst izturēties pret savu bērnu – visu, ko viņš drīkst un ko ne, noteikt dēla vietā. Džovanni teica: ja vecāki viņam neatbrauktu pakal, viņš uz mājām nedotos. Izdomātu, ko darīt, atrastu darbu.

Meitene, ko puisis sastapa Rīgā, bija iemīļusies Džovanni, bet viņa nebrauca kopā ar puisī uz Itāliju. Viņa tēvs teica, ka Džovanni jau esot līgava – Krievijā.”

Detektīve reizēm jūtas kā sava dēla

Jautāta, vai Rīgas Detektīvu aģentūrai bieži jāmeklē pazuduši cilvēki, Zēlika saka:

“Jā, tādi gadījumi ir. Grūtāk ir, ja jāmeklē ārēmās, jo tā nav mūsu teritorija. Bet ir bijuši interesanti gadījumi, kad spējam palīdzēt. Kādi radnieki lūdz atrast meiteni, kura bija aizbraukusi uz Angliju. Atradām – diemžēl viņa tur bija nokļuvusi cietumā. Bija pazudis arī puisis, invalīds ar garīgās attīstības traucējumiem. Viņu bezpalīdzīgu atradām Spānijā Sarkanajā Krustā.

Pie mums vērsās arī adoptēta meitene, kurai tagad ir 21 gads. Viņa bija palikusi viena un ļoti gribēja atrast savus bioloģiskos vecākus. Viņi bija miruši, bet atradām viņas deviņus brāļus un māsu. Tagad viņa vairs nav viena un pastāvīgi kontaktējas ar saviem brāļiem un māsām, brauc pie viņiem ciemos uz ārēmēm. Mēs ne pa jokam strādājam, lai atrastu viņas radniekus.

Detektīvu aģentūra nav iepazīšanās birojs, bet reizēm arī jūtos kā sava dēla. Ir cilvēki, kas meklē viens otru, lai nodibinātu ģimeni. Man šis darbs patīk, jo, atrodot pazudušo, cilvēks it kā par jaunu piedzimst, sāk jaunu dzīvi. Un tas ir patīkami!”

ELMĀRS BARKĀNS

RĪGAS DETEKTĪVI meklē itāļu bankjera dēlu

Tas būtu sīzets detektīvistam, milas romānam vai ģimenes drāmai. Tomēr tā nav fantāzija, bet gan reāls stāsts, kur galvenā scenārija autore bija Rīgas Detektīvu aģentūras prezidente Olga Zēlika. Pārfrāzējot populārās krievu kinokomēdijas *Neticamie itāliešu piedzīvojumi Krievijā* nosaukumu stāstu par bankjera dēla Džovanni (vārds mainīts) gaitām varētu nodēvēt par *Neticamie itāliešu piedzīvojumi Latvijā*.

malkojot kafiju vecpilsētā bārā vai uz ielas izņemot naudu no bankomāta, novēroja detektīvi, vai mēs neesam uz vienu roku ar bēguļojošo Džovanni. Zēlika *Likumam un Taisnībai* stāsta, kā viss norisinājās.

Ietekmīgas itāļu ģimenes vārdu detektīve gan neatklāj, jo viņi to nevēlējās. “Pirms trim mēnešiem pie mums pēc palīdzības vērsās itāļu bankieris. No ģimenes bija aizmucis viņa 18 gadus vecais dēls, kurš, pēc visa spriežot, bija apstājies Rīgā. Tēvs kā pazīstams cilvēks nevēlējās publicitāti un tāpēc nevērsās policijā, bet gan pie privātdetektīviem. Sākumā bankieris pēc palīdzības vērsās kādā Ukrainas detektīvu aģentūrā, jo ar to viņam jau bija

izvērtusies sadarbība banku problēmu risināšanā. Tā kā ar šo aģentūru Rīgas Detektīvu aģentūrai ir sadarbība, ukraiņi itāli dēla pazūšanas problēmu aicināja uzticēt mums.

Džovanni no ģimenes aizmuka pēc tam, kad viņš katoļu institūta Ekonomikas fakultātē nenokārtoja ekonomikas eksāmenu. Tas viņam bija liels kauns. Bankjera dēls izkrit ekonomikas eksāmenā! Džovanni tēvs ir visnotaļ bargs, dēls vienkārši nobijās no tēva dusmām un labāk nolēma pazust no valsts – kur acis rāda.

Līdz Latvijai ar autostopiem

Tā kā tēvs ir bankieris, viņš izsekoja dēla bankas kartē – kur un no kādiem bankomātiem Džovanni

izņēmu naudu. Viņš to varēja, jo zināja gan dēla kartes paroles, gan kodus.

Vispirms Džovanni parādījās Latgalē, pēc tam Rīgā. Izņēma naudu no vairākiem Latvijas galvaspilsētas bankomātiem, bet nekad ne no viena un tā paša – centrā, Ilguciemā, Maskavas priekšpilsētā. Savā ziņā Džovanni arī tēloja detektīvu, lai viņu nevarētu izsekot. Viņš visu laiku staigāja apkārtnē, bet uzreiz pazuda kā ēna. Viņš ar autostopiem bija atklājis līdz Latvijai un te palicis.

Tēvs uz Džovanni kontu regulāri pārskatīja naudu – ne daudz, bet tā, lai vismaz ēdienam pietiktu. Ierosināju viņam pārtraukt šos pārskatījumus, jo tad varbūt dēls, kad būtu beigusi nauda, pats pieteiktos policijā. Bet tēvs tam

nepiekrita, jo baidījās, ka tādā gadījumā dēls varētu sākt zagt un izdarīt kādu noziegumu,” stāsta Olga Zēlika.

Ar kādu meiteni dzēra šampanieti

“Divas nedēļas puisī cītīgi meklējām. Izmantojām savus sakarus, uzrakstījām iesniegumu policijā. Policija iesniegumu gan pieņēma, bet vairāk nekā nedarīja. Džovanni izdevās atrast ar mūsu un viņa ģimenes spekiem. Patiesībā tas bija veiksmes gadījums.

Mūsu cilvēki novēroja bankomātus, pie kuriem bijis Džovanni. Ar viņa fotogrāfiju apstaigājām tuvējo māju iemītniekus, veikalus un viesnīcas, taujādami, vai viņi nav redzējuši itāļu detektīvu. Bet tēvs tam

Rīgas Detektīvu aģentūras prezidente Olga Zēlika: “Man šis darbs patīk, jo, atrodot pazudušo, cilvēks it kā par jaunu piedzimst, sāk jaunu dzīvi.”

Izkrit eksāmenā un aiz kauna aizbēg

Iespējams, mūs, iepērkoties galerijā *Centrs*,